

KORT

NRC 8/11/91

door P.M. Reinders

Van Chantal van Dam is er een nieuw boekje over het houden van een kat. Een jonge vrouw die nooit een huisdier heeft gehad, laat zich bepraten en ontfermt zich over een klein katertje. Het beest groeit op, gaat 's nachts op jacht en komt op een ochtend niet thuis. De spanning van het zoeken wordt zo precies beschreven dat ieder die wel eens naar zijn eigen kat heeft gezocht er een droge keel van zal krijgen. Bij de vertelster komen dan allerlei herinneringen naar boven die eerst grillig en willekeurig lijken, maar die allemaal te maken hebben met verlies en dood. Haar broertje is als baby overleden, de vader is jong gestorven, allerlei voorwerpen zijn per ongeluk verdwenen of met opzet overboord gezet. Het Maggischip, dat uit aan elkaar gesoldeerde blikjes bestond en dat op een kwade dag bij de vuilnisbak werd gezet, fungeerde indertijd als gangmaker voor de jeugdige fantasieën zoals het katje het nu doet voor de herinneringen van vroeger. Tussen de bedrijven door krijgen we een kijkje op het werk van de vertelster als ambtenaar bij natuurbeheer waar ze op een zakelijke en tegelijk wat afstandelijke en geamuseerde toon over schrijft die af en toe aan Alberts en Springer doet denken. Al is het verhaal dan ook treurig, het wordt nooit sentimenteel — het zit juist vol vitaliteit.

Chantal van Dam: Het Maggischip. Uitg. Nijgh en Van Ditmar. 100 blz. f 22,50